

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΜΑΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

ΤΑ ΧΕΡΙΑ

(Τοῦ GREGOIRE LE ROY)

'Απάνω στῆς καρδιᾶς μου τὸ παράθυρο,
χλωμάδι δύο χέρια στέκουν γαντζωμένα,
χέρια θανάτου, χέρια μακροδάχτυλα,
χέρια τῆς δυστυχίας, τοῦ πόνου, ώιμένα ! ...

Τόσο φριχτά ήταν, Θέ μου, καθώς τάξθεπα,
τόσο νυχτερινά φεγγαριασμένα,
σάν κολασμένων γυναικῶν, καὶ ύψωνανε
τὴν ἄκρα ἀπέπιστα τους σὲ μένα.

Κι' ἕκείνη μὲ τὰ χέρια αὐτά τὰ πένθιμα,
ποιὰ τάχα νάταν μέσα στὸ σκοτάδι,
για τὸν θάρην να καθήση στὸ θάνατο
στὴν πόρτα μου ἀπὸ κείνο πειά τὸ βράδυ ;

"Οχι, τὰ χέρια αὐτά δὲν εὐλογούσανε'
θάτανε χέρια, ναί, καταραμένα,
ἀφοῦ λαχτάρησα μὲ μᾶς νὰ πέθαναν,
ώς ταξίδια τοῦ θανάτου λγωμασμένα.

"Αφοῦ τὸ ἀγνὸ κρασὶ τῆς κάθε ἀγάπης μου,
πικρὸ, γεμάτο ἀπὸ τὰ δάκρυά μου,
φαρμάκωσε τὸν ἐπιούσιον ἄρτο μου,
ώς φάνηκαν ὥρασια, μοιραία μπροστά μου.

Χέρια φριχτά, ποὺ στάζουν δηλητήριο,
σάλεματα λόφερόν παρένων, δάες,
έσεις μέσα στὸ σπίτι μου κι' ἔλλαμψατε
σὰ δύο στητές, νεκρώσμεις λαμπάδες.

"Αφοῦ η ἐλπίδα μοικλεύστη τὴν πόρτα της,
δὲ πόνος μου τὸ θάνατο ἀντικρύζει...
κι' ἀπάνω στὸ κερί μου πειά που σὲ σθή-
δ παγωμένος ἀνεμος σφυρίζει.

Μετάπο. ΑΙΓΑΛΙΑΣ ΣΤΕΦ. ΔΑΦΝΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

"Ο πρόε δρ ο ε. — Γιατί, ἀφοῦ διλοφόνησες τὴν γυναῖκα σου, κατό
στὸν τὴν ἔκανε κομμάτια ;

"Ο κατηγορού μενο ε. — Δὲν είχα τὸ θάρρος νὰ τὴν κομματί-
σει λοιπανή, κύριε πούρος δ. . .

ταξέ τοτε τοὺς ὑπέρθετες του νὰ πετάξουν ἔξω στὸ δόριο τὴν μικρὴ^η
μπαλάρινα. Ἐγὼ προστάθησα νὰ τὸν ἐμπιδώσω. Ἀκόμη θιάμα, τὰ
σπαραγκιά κλάματα τῆς Λέει καὶ τὶς παραλησίες της. Μά δὲ Κάρ-
δεν ἄκουγε κατένεν. Πραγματοποίησε μέχρι τέλους τὴν ἀπόστα τοῦ.
"Οσο γὰ μένα, μὲ κλείσισο δύο δρες σ' ἔνα δωμάτιο. "Ησερ δὲ διὰ
ἔπειτα νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπηκτή μηρούνια, που πάλευν τῆματα μὲ τὴν
τρομαγτικὴ θύντα. "Οτις κατώθωσα νὰ ἐλευθερωθῶ, ἐφηγά μὲ τὸ
σπίτι τοῦ Τέιλ καὶ ὅλη τὴν νίκητα ἔμφανα νὰ βρῶ τὴν διυτιούσιεντα Λέ-
ει. Οι κεραυνοὶ αἰνάλωνταν τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ βροχὴ μὲ μούστες ὡς
τὸ πούκιο. Ταύτην ἔπειρανταν τέλος, στὴν 38η λεωφόρῳ, ἰδεῖς πεισμένο
ἀνάδυτο καὶ βούτηγμένο στὶς λάσπες τὸ σῶμα μᾶς γιναῖται. "Ηταν
ἡ Λέει. Μὰ δὲν ζούσε πειά. Εἴδε πειάντας ἀπὸ τὸ κρύο καὶ τὸν φόβο
της μέσος σ' αὐτὴ τὴν ἀπάταιο νίκητα. Κατήγγειλα τὸν Τέιλ, στὴν ἀ-
στυνομία, μὰ κανεὶς δὲν μὲ πάστερε. "Ο Κάρ εξανοικούσθη νὰ ἔη
λεινθερός καὶ νὰ διασταθεῖ, μέχρις διποὺ σπάταλα δηλαδόν τὴν πεισμό-
σια του κι' ἔγανε ἔνα ἀνθρώπινο κορεάτη. Τότε ἤρθε καὶ μὲ βρήκε. Μὲ
παραπλέος νὰ τὸν βρήκησε. Τὸν πῆμα στὸν κεφαλήν. Κι' ἔγινε διοι-
γειρες προίστες κι' ἔτρεψε στὸ πάνουσια τὸν κεφαλήν. Κι' ἔγινε διοι-
γειρες τὸ ίδιο. Θημόνιον πάτα τὴν ἔσκενη τὴν πειλαδόν νίκητα τῆς δε-
κτήτης ἔκτης 'Ιανοναρίου. Κατόθωσα διστόσο νὰ γίνοι ἔνας καύλος ἐ-
πιστήμων. 'Ο πρότος διοις τοῦ κεφαργοῦν μοῦς τούσις τὰ νεῦρα καὶ μὲ
ἔκανε νὰ διεμάνται τὴ φτωχή Λέει. Γι' αὐτὸν ἀνασταθεῖσον τὸν Κάρ καὶ γι'
αὐτὸν τὸν προσκείσεισις ἀπόνε καὶ τὸν ἔκανε νὰ ξαναζήσῃ δηλα τὴν ἐ-
φαλική βραδιά τῆς διυτιούσιεντα μπαλάρινα. Τὰ νεῦρα του πρι-
σκαὶ δὲν ἀνθέξαν καὶ μολὺς ἀπούσε τὸν κρότο τοῦ κεφαλοῦ, ἔπειτα συγ-
κατὴ τῆς παρδαίς του. Λότη εἶνε η ἴστορία μοι. Τόρω μπορεῖτε να δα-
πιστώσετε τὸ θάνατό του.

Κι' ὁ δοκτωρ "Ἀργυταν, μὲ μιὰ τελευταία αροσταθεία,
ἔκανε νὰ φυσηθῇ ἀπὸ τὴν πολύτελην τοῦ καὶ μὲ πλησιάση
ση τὸν Τέιλ. Μὰ τὴν ίδια στιγμὴν ἔνωσες ἔναν δινάτο
πονο στὴν καρδιὰ του καὶ μὲ μιὰ σταυρὸν κυλίστηκε στὸ
πάτωμα νεκρός. Η ἀδύτης διωμάτων είχεν ἐδικτυωθῆ ὃ
δινάτο τῆς φτωχῆς Λέει. Κι' δὲ Κάρ κι' δὲ
τυπωρ "Ἄργυταν, σὲ δινὸ αἵτιο τοῦ τραγουδοῦ τέλους
της, είχαν πεθάνει τὴν ίδια θνετλώδη νίκητα τῆς
δεκάτης ἔκτης 'Ιανοναρίου....

ΛΟΥΓΙΣ ΑΣΛΕΡ

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Γιὰ μένα, ἔκεινος ποὺ ἀντέλει ἀπὸ τὴ γινναῖκα τὴν πόρα καὶ ὅρη τὴ
καρδιά, εἶνε ἔνας ἀξιοδόκωτος βίλας. 'Ι 6 ἀ ν Το ν γ ς γ ς έ ν τ ε φ

Κάθε δυστιγήματος ἀπό την εἶνε η γυναῖκα. Ἀρχεὶ νὰ ἐμβαθύνοιται
σὲ κάθε ἵπαθεσι, γιὰ κάθε γινναῖκα εἶνε ἐκείνη, τὴν ὅποιαν δὲν
μπορεῖ να ἔσφραση.

"Ἐφως εἶνε ὁ δριμός τῆς διωργανής ψυχῆς. Α. Φ. ζ ἀ ν ζ

"Η φοβερότερη λύτη γιὰ κάθε γινναῖκα εἶνε ἐκείνη, τὴν ὅποιαν δὲν
μπορεῖ να ἔσφραση. Β. Ζ τ α ι ζ ο ζ

"Η γυναῖκα ἔη τότε μόνον, σταν ἀγαπᾶ. "Επομένως η ἀγάπη τος
διακοινίου δοῦ καὶ η ἡση της. Α. Φ. ζ ἀ ν ζ

Εἰδοκόλατερα μπορεῖς νὰ βρῆς γινναῖκα χωρὶς ἐραστή, παρὰ γυναῖκα
μ' ἔνα μόνον ἐραστή. Θερ δ α ν τ ε ζ

Τὸ κυριώτερο ἰσόδημα τῆς διωργανῆς εἶνε δὲ σφρατζ. Α. Κ. ζ ζ

Μακριά ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ἀνθρακε, ποὺ φοβάσαι τὸν πόρο Ι.. Σ μ α ζ ζ

"Η γυναῖκες καὶ οἱ βασιλεῖς δὲν ἔχουν φίλους, ἀλλὰ ἰστοτελεῖς καὶ
ἐπηρέστες. Α. Δ. ο ν μ α ζ

"Η ωμορφά εἶνε η μάσκα τοῦ διαβόλου. Μ. Ν α π ο ζ ζ θ ω ν

Γυναῖκα χωρὶς ἄνδρα μολάζει μὲ πλούτο χωρὶς κατετάνιο. Μ. Γ κ ο ρ ζ υ

"Ανδρας χωρὶς γυναῖκα μολάζει μὲ ἄλογο ἀγαλλινότητα. Ε. Ο ν γ ι ν

Καλύτερα νὰ πάρῃς γυναῖκα ἀσχημή ποὺ νᾶχη καλή καρδιά, παρὰ
γυναῖκα ποὺ νᾶχη κακή καρδιά καὶ ὁραῖο πρόσωπο. Β. ω τ ο θ ο

"Θι τι πού πανεύτα γιὰ τὴν όμορφεια τῆς ὑπεράλιως δὲν ἔχει
τίτατο ἄλλο νὰ ἐπαλεῖση. Π. ο σ κ ι ν

"Η καρδιά τῆς γυναίκας μολάζει μὲ γιοντί. "Αμα λερωθή, μεταβαλλέ-
ται, διποὺ κι' αὐτὸν σὲ λάσπη. Β. Ο γ ι γ θ ο

Μή προσταθῆς μὲ τὴ βία καὶ τὴν ἀπωλητήρια νὰ ἀποχρεώσῃς τὴ γυναί-
κα νὰ σ' ἀγαπήσῃ. "Ιστος τὸ κατορθώσης στὸ τέλος, ἀλλὰ πολὺ γρή-
γορα θὰ μετανοώσῃς. Α. Β. ι ν ν

"Η παντερμένη γυναῖκα έλε γάπτα ποὺ στηνετερης τὴν ἀπόταντη.
"Εχει ἐπαπλέον τὴ στοκει, τὴν ἀπού γενναῖη ἡ ἀπογόνητες, η ὄλλες
καὶ τὰ βασιανὰ τὸν ἔγγανοι. Γ. Σ. α ν δ η

Μεροκοι νομίζουν πώς ἐπειδή γνωρίσαν μιὰ γυναῖκα ζέφουν καὶ διό-
λο νῷρο τὸ γυναικείον φύλον. Μ. ω π α σ σ ά ν

Καμιά γυναῖκα δὲν εἶνε λαταρίη νὰ ἐμπινόσῃ τὸσο δινατό καὶ διαφ-
ροῦ ἔρωτα, δοσον ἔκεινη ποὺ αισθάνεται δητε δὲν εἶνε ἔξι νά θετενόη
καθολίου ἔρωτα. Μ. π ο ι θ α ζ θ ο

"Ο πραγματικός ἔρωτας εἶνε η δινάμως ἔκεινη η διοία διπει την πει-
σμό στην ψηφή μιας τὴν κάνει νὰ αισθάνεται πάνη δι, διεπάρχει όμορφο
Σ α ε ζ η ζ η

Τὸ γλυκαπέριο φιλοφρόνημα ποὺ μπορεῖ νὰ κάνῃ κανεῖς σὲ μιὰ ἀ-
σημηνη κυριά εἶνε νὰ τῆς δηλώσῃ: «Είλαι μικρή δ. Α. Μ. σ. σ. ε

"Η γυναῖκα δητανει, διατάσσει καὶ δητανει πλαίσιοι ἀπειλεῖ.
Π. θ ο ι ν τ έ Κ ζ ζ

Τὸ πρότο δάχων τὸν ἔρωτος φαίνεται σὲν διαλαντί, τὸ
δεύτερο σὰν μαργαριτάρι καὶ τὸ τρίτο μόνο σὲν διάκονο.

Β. Ε γ ο ο

Φοβερή εἶνε η φοιτούσιασμένη θάλασσα, μὲ περισσό-
τερο φοβερή ἀπὸ αὐτήν εἶνε η γυναῖκα δητανει.
Π. Λ ο τ ι

Πόσο περιλαπτη γίνεται η ψυχή δητανει λωτάται
γιὰ τὸν ἔρωτα ! Β. Ο γ ι γ θ ο